

Nieuwe huid voor de oude ceremonie

Leonard Cohen

Vertaling: Dirk Rommens

CHELSEA HOTEL (NR. 2)

Ik herinner je goed in het Chelsea Hotel
je sprak er zo moedig en zacht;
je mond maakte me klaar op het slordige bed
de limousines wachtend in de straat.

En dat was de reden en dat was New York
we zaten het geld en het vlees achterna
en dat heette liefde voor de zangers in spe
wellicht nog steeds voor wat nog van hen rest

*Maar je ging ervan door, nietwaar, schat?,
je keerde gewoon je rug naar de massa.*

*Je was ervan door, ik hoorde je nooit 's zeggen:
"Ik heb je nodig, ik heb je niet nodig,
Ik heb je nodig, ik heb je niet nodig," —
en al dat flauwe geleuter.*

Ik herinner je goed in het Chelsea Hotel,
je was vermaard, je hart als een legende.

Je zei me weer dat je knappe mannen verkoos
maar ik viel daar voor jou toch wel buiten.

En met je gebalde vuisten voor mensen zoals wij
die verstoken zijn van het schoonheidsideaal,
besloot je en je zei: "Wel, het geeft niks,
zijn we dan al lelijk, we hebben toch de muziek."

*Maar je ging ervan door, nietwaar, schat?,
je keerde gewoon je rug naar de massa.*

*Je was ervan door, ik hoorde je nooit 's zeggen:
"Ik heb je nodig, ik heb je niet nodig,
Ik heb je nodig, ik heb je niet nodig," —
en al dat flauwe geleuter.*

Ik wil je niet doen geloven dat ik je het liefst zag;
Ik hou niet bij hoeveel roodborstjes er vielen.

Ik herinner je goed in het Chelsea Hotel —
da's alles. Ik denk zelfs niet dikwijls aan jou.

NEEM DIT VERLANGEN

Veel mannen hielden van de bellen
die jij vasthaakte aan de regen;
en iedereen die je wilde,
vond wat ze altijd zullen blijven wensen —
de schoonheid verloren in jezelf,
net zoals het voor hen verloren was —

*Neem dit verlangen van mijn tong
al de nutteloze dingen
die mijn handen ooit hebben gedaan;
laat me je gebroken schoonheid zien,
zoals jij zou doen
voor wie je liefhebt*

Je lichaam als een zoeklicht
Mijn armoe openbaard.
Je mildheid wil ik proberen
tot je schreeuwt:
“Nu moet je mijn begeerte proeven.”
En alles hangt af van
hoe dichtbij je slaapt bij mij —

*Neem dit verlangen van mijn tong
al de eenzame dingen
die mijn handen ooit hebben gedaan;
laat me je gebroken schoonheid zien,
zoals jij zou doen
voor wie je liefhebt*

Hongerig als een zuilengang
waardoor de troepen voorbij zijn gegaan,
Het is een ruïne achter jou
met je winterkleren,
je kapotte sandaalriem.
Maar ik hou ervan je daar naakt te zien.
speciaal vanop de rug —

*Neem dit verlangen van mijn tong
al de nutteloze dingen
die mijn handen ooit hebben gedaan;
ontknoop je diepblauwe lange jurk,
zoals jij zou doen
voor wie je liefhebt*

Je bent trouw aan de betere man.
Wel, ik vrees dat hij je verliet.
Dus laat me een oordeel over je liefdesaffaire
in deze eigenste kamer waarin ik
de mijne tot de dood veroordeelde.
Ik zal zelfs deze oude laurierblaadjes
dragen die hij afschudde van zijn hoofd —

*Neem dit verlangen van mijn tong
al de nutteloze dingen
die mijn handen ooit hebben gedaan;
laat me je gebroken schoonheid zien,
zoals jij zou doen
voor wie je liefhebt*

VELDCOMMANDANT COHEN

Veldcommandant Cohen, hij was onze belangrijkste spion, gewond tijdens zijn opdracht, Isd parachuterend in diplomatieke cocktailfeestjes, Fidel Castro overtuigend om velden en kastelen te verlaten, alles achter te laten, en, als een man voor niets speciaals terug te komen, zoals naar wachtkamers, wachtlijnen voor tickets, zelfmoorden met zilveren kogels, en Messiaanse oceaantijden, en raciale rollercoasters en andere vormen van verveling aangekondigd als poëzie. *Ik weet dat je nu je slaap nodig hebt, ik weet dat je een hard leven hebt gehad, maar vele mannen vallen waar jij beloofde de wacht te houden.*

Ik heb het nooit gevraagd maar ik hoorde dat je de armen voluit steunt. Hoe komt het dan dat ik toevallig je gebed hoorde dat jij dit bent en niet meer dan een dankbare, trouwe geliefde van de zingende miljonair, de patroonheilige van de jaloezie en de kruidenier van de wanhoop, al werkend voor de Amerikaanse dollar? *Ik weet dat je nu je slaap nodig hebt, ik weet dat je een hard leven hebt gehad, maar vele mannen vallen waar jij beloofde de wacht te houden.*

Lieveling, kom bij me liggen, als mijn liefste is wie je bent. En wees een tijd je zoetste zelve, tot ik meer vraag, mijn kind. Dan laat de anderen komen, ja, laat ze zich kenbaar maken en laat ze komen tot elke smaak op de tong ligt, tot de liefde doorboord is en de liefde is verhangen, en elke soort van vrijheid over is, daarna o, *mijn liefste, o mijn liefste, o mijn liefste.*

ER WOEDT EEN OORLOG

Er woedt een oorlog tussen de rijken en de armen, een oorlog tussen de mannen en de vrouwen. Er is een oorlog tussen zij die zeggen "er is een oorlog" en de anderen die dat ontkennen. *Waarom kom je niet terug naar de oorlog? Het is pas begonnen.*

Ik leef hier met een vrouw en een kind. Die omstandigheid maakt me zowat zenuwachtig. Ik verhef me uit haar armen, zij zegt : "Ik neem aan dat je dit liefde noemt. Ik noem het room service." *Waarom kom je niet terug naar de oorlog? Wees geen toerist. Waarom kom je niet terug naar de oorlog? Laten we allen nerveus worden.*

Je kunt het niet uitstaan wat ik geworden ben, je verkiest de gentleman die ik voordien was. Ik was zo makkelijk te verslaan. Ik was zo makkelijk onder controle. Ik wist zelfs niet dat er oorlog was. *Waarom kom je niet terug naar de oorlog? Schaam je niet. Waarom kom je niet terug naar de oorlog? Je kunt nog altijd trouwen.*

Er woedt een oorlog tussen de rijken en de armen, een oorlog tussen de mannen en de vrouwen. Er is een oorlog tussen de linksen en de rechtsen, een oorlog tussen de zwarten en de witten, een oorlog tussen de paren en de onparen. *Waarom kom je niet terug naar de oorlog? Neem je nietige last op. Waarom kom je niet terug naar de oorlog? Het is pas begonnen. Laten we het allemaal betaald zetten.*

IS HET DIT WAT JE WILDE

We waren de belofte bij het krieken van de dag
Ik was de ochtend later
Jij was Jezus Christus, mijn Heer
Ik was de geldschieter
Jij was de gevoelige vrouw
Ik was Sigmund Freud
Jij was het handorgasme
Ik was de vieze kleine jongen

*En is dit wat je wilde
om in een behekst huis te wonen
met de geest van jij en ik?*

Jij was Marlon Brando
Ik was Steve McQueen
Jij was het glijmiddel
Ik was de Vaseline
Jij was de Vader van de Moderne Geneeskunde
Ik was Mr. Proper
Jij was de Hoer en het Beest van Babylon
Ik was Rin Tin Tin

*En is dit wat je wilde
om in een behekst huis te wonen
met de geest van jij en ik?*

Jij werd oud en verrimpeld
Ik bleef zeventien
Jij begeerde zovelen
Ik bleef hier met de ene
Jij verraadde je eenzaamheid
Ik kwam er alleen wel door
Je zei dat je nooit van me kon houden
Ik ontdeed je van je gewaad

*En is dit wat je wilde
om in een behekst huis te wonen
met de geest van jij en ik?*

WAAROM PROBEER JE NIET

Waarom probeer je het niet zonder hem, waarom probeer je niet alleen te leven? Heb je echt zijn handen nodig voor je passie? Heb je echt zijn hart nodig voor je troon? Heb je zijn werk nodig voor je kind? Heb je het beest nodig om te neuken? Is het nodig om hem in bedwang te houden om een lady te zijn? Ik weet dat het je zal lukken, als je het alleen kunt doen.

Waarom probeer je niet hem te vergeten? Open gewoon je bevallige handje? Weet je, dit leven is vol van zoete gezellen, veel bevredigende liefdes voor een nacht. Wil je de sloot zijn rond een toren? Wil je het maanlicht zijn in zijn grot? Wil je je zegen geven aan zijn kracht als hij fluitend zijn paps, zijn papa's graaf passeert?

Ik zou je willen meenemen naar de ceremonie; tenminste als ik de weg nog weet. Jack en Jill, zij gaan zich voegen bij hun miserie; ik ben bang dat het tijd is voor iedereen voor een gebed. Je kunt zien dat ze uiteindelijk zijn gaan schuilen. Ze zijn bereid, ze zijn bereid om te gehoorzamen. Hun beloften zijn moeilijk, ze zijn er voor elkaar. Dus laat niemand een uitweg geven, een uitweg op hun weg.

IK PROBEERDE JE TE VERLATEN

Ik probeerde je te verlaten. Ik ontken het niet. Ik sloot het boek wel minstens honderd maal. Ik zou elke morgen aan je zijde ontwaken.

De jaren gaan voorbij. Je verliest je trots. De baby is aan het huilen dus ga je niet naar buiten. En al je werk ligt pal voor je ogen.

Goede nacht, mijn schat. Ik hoop dat je tevreden bent. Het bed is wat smalletjes, maar mijn armen zijn wijd open. En hier is een man nog aan het werk voor jouw glimlach.

WIE DOOR VUUR?

Wie door vuur? Wie door water? Wie in het zonlicht? Wie in het nachtelijk uur? Wie door zware beproeving? Wie door het gemene recht? Wie in je blijde, blijde meimaand? Wie door traag verval? *En wie zal ik zeggen is aan het roepen?*

Wie door haar eenzame misstap? Wie door drugs? Wie in deze wereld van liefde? Wie door iets stoms? Wie door een lawine? Wie door kruit? Wie door zijn gulzigheid? Wie door zijn honger? *En wie zal ik zeggen is aan het roepen?*

Wie door een moedige beklimming? Wie per ongeluk? Wie in eenzaamheid? Wie in deze spiegel? Wie door het bevel van zijn vrouw? Wie door zijn eigen hand? Wie in dodelijke ketens? Wie aan de macht? *En wie zal ik zeggen is aan het roepen?*

EEN ZANGER MOET STERVEN

De rechtszaal is stil, maar wie wil bekennen? Is het waar dat u ons verraadde? Het antwoord is Ja. Dan leest u mij de lijst voor van misdaden die de mijne zijn. Ik zal naar uw genade vragen die u graag afwijst. *En alle vrouwen worden vochtig, en de jury heeft geen keuze: een zanger moet sterven om de leugen in zijn stem.*

Ik dank u, ik dank u omdat u uw plicht doet, u houders van de Waarheid, u bewakers van de Schoonheid. Uw visie is juist. Mijn visie is fout. Excuses voor het bezoedelen van de lucht met mijn lied. *La la la la la la, la la la la la la*

Het is een zwarte nacht, en mijn verweer is verstopt in de kleren van een vrouw die ik zou willen vergeven; in de ringen van haar zijde, in de hengsels van haar dijen, waar ik moest voor bedelen in schoonheid vermomd. *Goede nacht, goede nacht, mijn nacht na nacht, mijn nacht na nacht na nacht na nacht.*

Ik ben zo bang, ik luister naar je. Je beschermers van je zonnebril doen wat ze moeten doen. Het is hun manier om vast te houden, het is hun manier om te onteren, hun knie op je ballen en hun vuist in je gezicht. *Ja, en lang leve de staat! Door wie dan ook gemaakt! Meneer, ik heb niets gezien, ik kwam enkel laat thuis.*

En bewaar me een plaats in het twaalf-dollargraf met diegenen die geld namen voor het plezier dat zij gaven; met wie altijd klaar zijn, met zij die ontkleedden zodat je met je hoofd kon liggen op iemands borst. *En alle vrouwen worden vochtig, en de jury heeft geen keuze: een zanger moet sterven om de leugen in zijn stem.*